

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117226177
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117226177.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: C.. P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom v M., F. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Ivanom Jurčišinom, so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, o zaplatenie 16.567,08 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 19C/44/2017 zo dňa 19. októbra 2018

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II a III a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. O d m i e t a odvolanie proti výroku rozsudku pod č. I..

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 17.9.2018 z a m i e t a .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 16.567,08 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 8.12.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu doručenej súdu prvej inštancie dňa 20.12.2017, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 16.567,08 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 8.12.2017 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

3. Nárok v žalobe skutkovo a právne odôvodnil tým, že sa žalovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18C/62/2006 domáhal proti Š. T. za účasti intervenienta - žalobcu náhrady škody na zdraví, pričom súd rozsudkom z 20.3.2013, č. k. 18C/62/06-413, priznal žalovanému náhradu škody na zdraví pozostávajúcu z bolestného vo výške 9,96 eur a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 11.800,44 eur, celkovo vo výške 11.810,40 eur a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu zamietol. Následne Krajský súd Košice rozsudkom zo dňa 19.11.2014, č. k. 1Co/283/2013-506, potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu vo vyhovujúcej časti (11.810,40 eur) a zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu v jeho zamietavej časti tak, že priznal náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 11.153,04 eur a uznesením č. k. 1Co/283/2013-517 zo dňa 4.3.2015, trovy konania v sume 5.414,04 eur. Proti predmetnému rozhodnutiu nebolo možné podať riadny opravný prostriedok a tento sa stal právoplatným, na základe čoho žalobca ako poisťovateľ povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČ: M. XXXCO, ktorým škoda na zdraví bola spôsobená, podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. dňa 27.1.2015 pristúpil ku výplate sumy 22.963,44 eur, predstavujúcej súčet právoplatne priznanej náhrady škody v sume 11.810,40 eur a v sume 11.153,04 eur, o ktorú krajský súd zvýšil odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia a dňa 20.4.2015

k úhrade trov konania v sume 5.414,04 eur, a to platbou na účet právneho zástupcu žalovaného. Po podaní mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania zo strany intervenienta Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23.2.2016, sp. zn. 7Cdo/331/2015, zrušil rozsudok krajského súdu vo výroku, ktorým uložil povinnosť uhradiť z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia 11.153,04 eur a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Následne krajský súd uznesením zo dňa 31.5.2017 sp. zn. 1Co/180/2016 zrušil rozsudok v zamietavom výroku voči žalovanému Š. T. v sume 11.153,04 eur a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/331/2015, ktorým bolo rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 1Co/180/2016 v jeho výroku o povinnosti žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 11.153,04 eur zrušené, zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a preto odpadol právny dôvod, na základe ktorého žalovanému vyplátili náhradu škody vo výške 11.153,04 eur, ako aj náhradu trov konania vo výške 5.414,04 eur. V zmysle § 451 ods. 2 OZ tak žalovaný získal majetkový prospech z plnenia získaného z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a to na úkor žalobcu, ktoré je súčasne žalovaný podľa § 456 OZ povinný vydať. Žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vyzval žalobca výzvou zo dňa 11.10.2017, následne dňa 23.10.2017 a 23.11.2017 s poskytnutou lehotou 10 dní, pričom žalovaný doteraz dlžnú sumu nevrátil. Preto si žalobca popri istine 16.567,08 eur (11.153,04 eur + 5.414,04 eur) uplatňuje tiež úroky z omeškania od 8.12.2017.

4. Žalobca k žalobe pripojil listinné doklady: Rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 20.3.2013, č. k. 18C 62/06-413, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2014, č. k. 1Co/283/2013-506, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.3.2013, č. k. 1Co/283/2013-517, Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.2.2016, sp. zn. 7Cdo/331/2015, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.5.2017, sp. zn. 1Co/180/2016, výpis z účtu UniCredit Bank č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.1.2015 a zo dňa 20.4.2015, „Výzva na vrátenie plnenia“ z 11.10.2017 s pripojenými doručenkami, „Stanovisko ku korešpondencii zo dňa 23.10.2017“ s pripojenými doručenkami a „Výzva na vrátenie plnenia“ z 23.11.2017 s pripojenými doručenkami.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a poukazoval na to, že žaloba je predčasne podaná, keďže na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.5.2017, sp. zn. 1Co/180/2016 bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená na súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to aj s poukazom na to, že vrátenie vyplateného plnenia titulom náhrady škody, ktorá je predmetom konania zatiaľ neskončeného, čo sa týka náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj trov právneho zastúpenia, je napadnutý rozsudok predčasný a v rozpore s dobrými mravmi, keďže v jeho prípade došlo k vážnemu poškodeniu zdravia a v konaní, na ktoré poukazoval o jeho nároku s konečnou platnosťou doposiaľ nebolo rozhodnuté. Uviedol, že vyplatené finančné prostriedky použil na nákup vozidla, ktoré používa na prepravu do zamestnania, keďže chôdza mu po dopravnej nehode spôsobuje bolesť, má opuchy nohy, ktoré mu znemožňujú chôdzu na stredné a dlhšie vzdialenosti.

6. Žalovaný zároveň navrhoval konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 18C/62/2006 podľa ust. § 164 CSP s tým, že žalobca nesúhlasil s návrhom na prerušenie konania.

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie ako prvé podľa ust. § 162 ods. 3 CSP a § 164 CSP návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, keďže mal za to, že nakoľko žalobca plnil žalovanému sumu 11.153,04 eur na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2014, č.k. 1Co/283/2013-506, ktoré neskôr bolo v rámci dovolacieho konania zrušené, čím je bezpredmetné, akým spôsobom bolo následne rozhodnuté po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie, pretože na strane žalovaného z vyššie uvedených dôvodov bezdôvodné obohatenie už vzniklo. Preto sa súd prvej inštancie nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že žaloba bola predčasne podaná, a že je potrebné toto konanie prerušiť do skončenia konania vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18C/62/2006.

8. Vec samú súd prvej inštancie právne posúdil v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 456 OZ, § 453 ods. 3 CSP s tým, že konštatoval sporné a nesporné skutkové

okolnosti a za nesporné považoval uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.3.2015, č.k. 1Co/283/2013-517, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2015, ďalej to, že:

- Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 20.3.2013 rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/62/2006 okrem iného tak, že zaviazal žalovaného v 2. rade, na strane ktorého vystupoval ako vedľajší účastník Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., k povinnosti zaplatiť C.. P. Z. ako žalobcovi sumu 11.810,40 eur (I. výrok), žalobu proti žalovaným v 1. a 3. rade a v prevyšujúcej časti nároku proti žalovanému v 2. rade zamietol (II. výrok) a tiež v súvislosti s prvým výrokom zaviazal žalovaného v 2. rade k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.568,01 eur.

- Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 19.11.2014, č. k. 1Co/283/2013-506 v odvolacom konaní o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 20.3.2013, č. k. 18C/62/2006-413 zase rozhodol tak, že:

I. Potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

II. Zmenil rozsudok v zamietavom výroku voči žalovanému v 2. rade tak, že žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.153,04 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti nárok voči žalovanému v 2. rade zamietol.

IV. Pripustil späťvzatie žaloby voči žalovaným v 1. a 3. rade, zrušil rozsudok v zamietavom výroku voči žalovaným v 1. a 3. rade a v tejto časti konanie zastavil.

Predmetný rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným, na základe čoho žalobca zaplatil žalovanému priznanú sumu 11.153,04 eur.

- Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 4.3.2015, č. k. 1Co/283/2013-517 rozhodol o trovách konania v súvislosti s predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 19.11.2014 okrem iného tak, že žalovaného v 2. rade zaviazal k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 5.414,04 eur (I. výrok).

Predmetné uznesenie sa stalo právoplatným a vykonateľným, na základe čoho žalobca zaplatil žalovanému priznané trovy konania 5.414,04 eur.

- Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim uznesením zo dňa 23.2.2016, sp. zn. 7Cdo/331/2015 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19.11.2014, sp. zn. 1Co/283/2013 vo výroku, ktorým žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.153,04 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

- Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2017 sp. zn. 1Co/180/2016 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 20.3.2013, č. k. 18C/62/2006 v zamietavom výroku voči žalovanému Š. T. v sume 11.153,04 eur a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2014 vyplýva, že predmetom zmeňujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach bol výlučne nárok žalobcu uplatnený titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s tým, že odvolací súd pri vydaní predmetného zmeňujúceho rozsudku posúdil odlišným spôsobom určenie výšky mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď na rozdiel od súdu prvej inštancie mal za to, že za primeranú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia považuje sumu 23.899,50 eur, predstavujúcu 30-násobok základného bodového ohodnotenia, na základe čoho odvolací súd potvrdil vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovieť do sumy 11.810,40 eur podľa § 219 ods. 1 OSP a zmenil rozsudok po zohľadnení plnenia zo strany vedľajšieho účastníka v sume 946,03 eur, v jeho zamietavom výroku tak, že žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 11.153,04 eur (23.899,50 eur - 11.800,43 eur - 946,03 eur) a v prevyšujúcej časti návrh voči žalovanému v 2. rade ako nedôvodný zamietol, pričom rozhodnutie o trovách konania odložil na rozhodnutie osobitným uznesením. Najvyšší súd Slovenskej republiky ale vo svojom rozhodnutí zo dňa 23.2.2016 mal za to, že 30-násobné zvýšenie sťaženie spoločenského uplatnenia je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto v tejto časti rozsudok zrušil titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a keďže v rozsahu zrušenia vrátil spor Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie, Krajský súd v Košiciach uznesením zrušil rozsudok v tomto rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že podľa odvolacieho súdu je toho času spor vedený na Krajskom súde v Košiciach za účelom rozhodnutia o trovách konania proti ostatným žalovaným (1Co/179/2019).

10. Predmetom sporu je tak nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného v súvislosti s vyplatenou čiastkou 11.153,04 eur ako náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia priznanej na základe právoplatného rozsudku

Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2014, č. k. 1Co/283/2013-506, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/62/2006 a ktorý bol neskôr zrušený v dovolacom konaní a v súvislosti s vyplatenou čiastkou 5.414,04 eur ako trov konania priznaných na základe právoplatného uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.3.2015, č. k. 1Co/283/2013-517.

11. Vychádzajúc z citovaných rozhodnutí súd prvej inštancie poňal predmetné plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, a keďže rozhodnutím najvyššieho súdu na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie a to tým, že žalovaný prijal plnenia z pôvodne existujúceho právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, tak súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel, keďže mal za to, že nárok nie je uplatnený predbežne a to aj titulom realizovaného plnenia z dôvodu poskytnutej právnej pomoci.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

13. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP, t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Popisoval priebeh rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18C/62/2006-413 v kontexte vydaných rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach ako aj zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s odkazom aj na citovaný čl. 17 Civilného sporového poriadku a mal za to, že súd mohol jeho návrhu na prerušenie konania vyhovieť a konať až po právoplatnom rozhodnutí vo veci sťaženia spoločenského uplatnenia, kedy by súd konal len v prípade, ak by žalovanému bolo priznané nižšie bolestné, ako mu bolo vyplatené a toto bolestné by sa započítalo, prípadne by sa mohla žaloba vziať späť. Preto z hľadiska účelnosti a hospodárnosti konania bolo potrebné, aby súd konanie prerušil s tým, že súd prvej inštancie mal za to, že nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 164 CSP a jeho návrhu nevyhovel, aj keď na Okresnom súde Košice II prebieha konanie medzi tými istými účastníkmi konania o zaplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia a ide o náhradu škody titulom spoločenského uplatnenia, kedy je potrebné správne ustáliť výšku bodového ohodnotenia pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Poukazoval aj na poškodenie zdravia, ktoré u neho pretrváva a navrhoval aj z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v tomto smere so zreteľom na dobré mravy rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie, na prerušenie konania z dôvodu rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 18C/62/2006 na Okresnom súde Košice II.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nesúhlasil s odvolacími námietkami žalovaného, a to ani s poukazom na čl. 17 CSP. Mal za to, že v danom prípade došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu s tým, že v danom prípade nejde ani o dôvody hodné osobitného zreteľa, a keďže neexistuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktorým by bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 16.567,08 eur, žalovaný je povinný túto finančnú hotovosť žalobcovi zaplatiť.

15. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a to, čo sa týka výrokov napadnutého rozsudku pod č. II a III, nakoľko odvolanie žalovaného proti výroku napadnutého rozsudku pod č. I odvolací súd odmietol podľa § 386 písm. c/ CSP, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné s odkazom na ust. § 257 CSP a to bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti výrokom rozsudku pod č. II a III je dôvodné, keďže rozsudok ako prvý nespĺňa v celom jeho rozsahu zákonné predpoklady podľa § 220 ods. 2 CSP, t.j. je nepreskúmateľný, keďže súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku sa nevysporiadal s prvotnou procesnou obranou žalovaného týkajúcou sa uplatnenia nároku v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ), keďže predmetom tohto konania je vrátenie bezdôvodného obohatenia titulom prijatého plnenia na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktorý bol neskôr v dovolacom konaní zrušený.

17. Odvolací súd apeluje na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného titulom uplatnenia nároku v rozpore s dobrými mravmi (viď v tomto znení aj vyjadrenie žalovaného v podanom odpore, bod 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku), aj keď treba povedať, že súd prvej inštancie správne predmetný nárok posúdil po právnej

stránke titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ z dôvodu, že žalovaný prijal plnenie z pôvodne existujúceho právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, viď v tomto znení vydané rozhodnutia titulom uplatneného nároku prvotne vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18C/62/2006.

18. Žalovaný ako odvolateľ tak podaným odvolaním uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej, ako aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP).

20. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

22. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že "Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia".

23. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa v odvolaní namietaných skutočností zmätočností, nejasností ale nie vyčerpávajúco zodpovedal všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP a preto napadnutý rozsudok je postihnutý inou vadou konania t.j. vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia v celom rozsahu namietaných skutočností t.j. „že uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi.

24. Keďže napadnuté rozhodnutie postráda odôvodnenie procesnej obrany žalovaného spočívajúcej v jeho tvrdení, že uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi v znení právneho posúdenia veci, ktoré je vždy povinnosťou súdu, tak odvolací súd so zreteľom aj na zachovanie zásady dvojinstančnosti konania dospel k záveru, že uplatnená odvolacia námietka žalovaného vo veci je naplnená, nakoľko z dôvodu neodôvodnenia tejto procesnej obrany žalovaného, súd prvej inštancie vec predčasne právne posúdil s tým, že ide o relevantný argument strany sporu, s ktorým sa mal súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vysporiadať v zmysle § 220 ods. 2 CSP, čo ale neučinil, berúc do úvahy aj zásadu hospodárnosti konaní v znení možnosti predchádzania novým konaniam, ak sa spor môže skončiť už v tomto konaní.

25. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výrokoch pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP s odkazom na ust. § 391 ods. 1 CSP, keďže podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol odvolanie proti výroku rozsudku č. I.

26. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne vec prejednať a vo veci rozhodnúť tak, aby nesprávnym procesným postupom neznemožnil stranám sporu uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, aby nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, t.j. v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami vytvoriť priestor, resp. príležitosť na vyjadrenie strán sporu ku konkrétnym skutkovým tvrdeniam, ktoré súd pokladá za sporné, ako aj k právnomu posúdeniu veci s tým, že správne právne posúdenie veci je vždy úlohou súdu, ktorý ale musí vychádzať z preukázaného skutkového odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP vychádzajúci z relevantne namietaných skutočností v danom prípade procesnej obrany spočívajúcej v tom, či uplatnený nárok nie je v rozpore s dobrými mravmi. V novom rozhodnutí rovnako rozhodne súd prvej inštancie aj o doterajších trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).